

Sure Rede öhtul.

Otsa kānnatašid selle fāmbas
Mis Gull' meie vattud ristiks teind —
Jesus, tānno Gulle! — Mailm keeb meel,
Ning keik Daemās öhkab: „Kui mis
vāind!”

Ginno waggad silmad ollid kiñni
Sel ööl, kust meis walgu sündimud;
Keik Go wihamehbed põggenesid
Kuuldes sedda; unūd on lõppetudi.”

Menda lähhāb lahkumisse aiai
Muure te peäst Bagga hinaama;
Ja ta peäsnud waim, mis õnnekš lodud,
Souseb, fites, omma tõdega.

Igga waewa-tund meist ka-ub ofsa —
Aeg meid iggast hāddast lahti teeb.
Keik suit töttab senna wimise pole,
Mis suur ello Mārgiks meile lōdb.

Otse kui ðis öhts willust ka-ub,
Wa-ub ihho ello, öhtus fa.
Söbrad nutwad närtind lehha illo —
Lähwad, nuttes temmal' hauda kaewama.

Oh! kui söbrad nutwad, se teeb meile
Nimme — ehet ka joöt ei ollegi;
Haua-Kirja loetakse arwast,
Arinastusse, Kirja allati.

Jesus! wiha karritas Gull' anti
Ketsemane aedas katjuda.
Igga waike faljo-haua warjus
Hingasid Sa ilma tullita.